

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6S/81/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8018200548
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Tobiašová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8018200548.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Tobiašovej a sudcov JUDr. Kataríny Morozovej Nemcovej a JUDr. Mariana Hoffmanna, PhD., v právnej veci žalobcu Security Holding s.r.o., so sídlom Žilina, Sasinkova 26, IČO: 46 845 640, proti žalovanému Národný inšpektorát práce, so sídlom Košice, Masarykova 10, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného zo dňa 2. júla 2018 č.: PO/F./XXXX/XXXX, O-XXX/XXXX na základe správnej žaloby vo veciach správneho trestania jednohlasne takto

rozhodol:

Žalobu zamietla.

Náhradu trov konania účastníkom nepriznáva.

odôvodnenie:

Preskúmaným rozhodnutím zo dňa 02.07.2018 rozhodol žalovaný ako príslušný odvolací orgán podľa § 6 ods. 1 písm. b) a § 21 ods. 3 zákona č. 125/2006 Z.z. o inšpekcii práce a o zmene a doplnení zákona č. 82/2005 Z.z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o inšpekcii práce“) vo veci odvolania zo dňa 23.04.2018, ktoré podal účastník konania Security Holding s.r.o., Sasinkova 26, Žilina (ďalej „účastník konania, žalobca“) proti rozhodnutiu Inšpektorátu práce Prešov č.k.: P: XXX/XXXX-RX, S/XXXX/XXX/XXXX zo dňa 10.04.2018 (ďalej len „rozhodnutie inšpektorátu práce“), ktorým správny orgán na základe § 19 ods. 1 písm. a/ zákona o inšpekcii práce uložil účastníkovi konania pokutu vo výške 9 000,- eur za porušenie povinností vyplývajúcich z predpisov uvedených v § 2 ods. 1 písm. a/ prvom bode zákona o inšpekcii práce, konkrétne za porušenie § 224 ods. 2 písm. c/ v nadväznosti na § 228a ods. 4/ zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonníka práce v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákonník práce“) tak, že podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) odvolanie účastníka konania zamietol a rozhodnutie inšpektorátu práce potvrdil.

2. V odôvodnení preskúmaného rozhodnutia uviedol, že v dňoch 27.02.2017, 11.04.2017 a 11.05.2017 vykonal inšpektorát práce u účastníka konania na pracovisku: Regionálny sklad Petrovany, 082 53 Petrovany 585 inšpekciu práce, ktorá bola zameraná na kontrolu dodržiavania pracovnoprávných predpisov a predpisov upravujúcich zákaz nelegálnej práce a nelegálneho zamestnávania.

3. Pri tomto výkone inšpekcie práce boli zistené tri nedostatky, ktoré inšpektorát práce zdokumentoval v protokole o výsledku inšpekcie práce č.: K.-XX-XX-X.X/P- X zo dňa 11.05.2017 (ďalej „Protokol“), prerokovanom dňa 15.05.2017 s X. Z., splnomocneným zástupcom spoločnosti v zmysle písomného splnomocnenia zo dňa 10.05.2017. Ten si vyžiadala čas na vyjadrenie sa ku skutočnostiam uvedeným v protokole, ktorý účastník konania využil na vznesenie námietok k obsahu Protokolu. S argumentáciou

účastníka konania sa inšpektorát práce vysporiadal v dodatku č. 1 k Protokolu zo dňa 26.05.2017, zaslaním ktorého na adresu účastníka konania zároveň považoval výkon inšpekcie práce za ukončený.

4. Opierajúc sa o skutkové zistenia, inšpektorát práce začal správne konanie vo veci uloženia pokuty za jeden správny delikt, právne posúdený ako porušenie ust. § 224 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 228a ods. 4 Zákonníka práce, oznámenie o čom bolo účastníkovi konania doručené dňa 24.08.2017. Súčasťou predmetného oznámenia bola aj výzva na uplatnenie procesných práv účastníka konania (výzva koncipovaná v súlade s § 33 Správneho poriadku), na ktorú tento reagoval listom doručeným na inšpektorát práce dňa 05.09.2017. V ňom uviedol, že nie je možné vyvodiť nedostatky z inšpektorom práce prefotenej evidencie, resp. knihy služieb, nakoľko táto nepatrila účastníkovi konania, ale inej spoločnosti, čo potvrdzuje pečiatka na predmetnom listinnom dôkaze. Účastník konania taktiež zotrval na tom, že z jeho strany nedošlo k žiadnemu porušeniu povinnosti, ktoré sa mu vytýka.

5. Inšpektorát práce po vysporiadaní sa s argumentáciou účastníka konania vo veci rozhodol (rozhodnutím č. P: XXX/XXXX-R, S/XXXX/XXX/XXXXXX/XX zo dňa 17.10.2017, ktoré bolo účastníkovi konania preukázateľne doručené dňa 20.10.2017), a to tak, že mu uložil pokutu vo výške 9 000,- eur za porušenie ust. § 224 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 228a ods. 4 Zákonníka práce, ktorého sa dopustil spôsobom popísaným vo výrokovvej časti predmetného správneho aktu.

6. Účastník konania sa v zákonom stanovenej lehote proti rozhodnutiu o uložení pokuty odvolal. O odvolaní rozhodujúci Národný inšpektorát práce svojím rozhodnutím č. PO/F/XXXX/XXXX,X-XXX/XXXX zo dňa 02.02.2018 napadnutý prvostupňový akt zrušil a vec vrátil inšpektorátu práce s odôvodnením, že ním koncipované rozhodnutie vykazuje znaky nezákonného rozhodnutia, a to vzhľadom na nedostatočné odôvodnenie výšky sankcie, ktorá bola účastníkovi konania za zistený nedostatok na úseku pracovnoprávných vzťahov (konkrétne za porušenie ust. § 224 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 228a ods. 4 Zákonníka práce) uložená. Odvolací orgán upozornil inšpektorát práce na nenáležitú zhodnotenie jednotlivých zákonných kritérií pre určenie výšky pokuty, ako aj na zmaťnosť vo vymedzení času trvania protiprávneho stavu požadujúc, aby inšpektorát práce v procese nového rozhodovania venoval vyššiu pozornosť odôvodneniu svojho aktu aj pokiaľ ide o voľnú úvahu, ktorou sa bude riadiť pri ustáľovaní sumy ukladanej sankcie.

7. Inšpektorát práce, po obdržaní právoplatného rozhodnutia odvolacieho orgánu a po oboznámení sa s jeho obsahom, vydal vo veci nové rozhodnutie (rozhodnutie č. P: XXX/XXXX-RX, S/XXXX/XXX/XXXX zo dňa 10.04.2018, doručené účastníkovi konania dňa 16.04.2018), ktorým opätovne uložil účastníkovi konania pokutu vo výške 9 000,- eur za porušenie ust. § 224 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 228a ods. 4 Zákonníka práce spočívajúce v tom, že účastník konania ako zamestnávateľ nevyplatil zamestnancom pracujúcim na dohodu o pracovnej činnosti odmenu za skutočne odpracované hodiny. Týka sa to týchto zamestnancov: Ing. S. F. - v období 01/2017 odpracovaných 60 h, zúčtovaných 6 h a v období 02/2017 odpracovaných 168 h, zúčtovaných 16 h; Y. Q. - v období 10/2016 od 12.10.2016 odpracovaných 120 h, zúčtovaných 20 h, v období 11/2016 odpracovaných 180 h, zúčtovaných 20 h, v období 12/2016 odpracovaných 180 h, zúčtovaných 20 h a v období 01/2017 odpracovaných 132 h, zúčtovaných 16 h; Ing. M. V. - v období 02/2017 do 27.02.2017 odpracovaných 132 h, zúčtovaných 14 h; U. L.-v období 10/2016 od 12.10.2016 odpracovaných 132 h, zúčtovaných 22 h, v období 11/2016 odpracovaných 180 h, zúčtovaných 20 h, v období 12/2016 odpracovaných 192 h, zúčtovaných 20 h, v období 01/2017 odpracovaných 156 h, zúčtovaných 20 h a v období 02/2017 do 27.02.2017 odpracovaných 96 h, zúčtovaných 20 h; R. U. - v období 10/2016 od 12.10.2016 odpracovaných 132 h, zúčtovaných 20 h, v období 11/2016 odpracovaných 180 h, zúčtovaných 20 h, v období 12/2016 odpracovaných 180 h, zúčtovaných 22 h, v období 01/2017 odpracovaných 156 h, zúčtovaných 20 h a v období 02/2017 do 27.02.2017 odpracovaných 96 h, zúčtovaných 18 h; E. U. - v období 10/2016 od 12.10.2016 odpracovaných 108 h, zúčtovaných 20 h, v období 11/2016 odpracovaných 180 h, zúčtovaných 20 h, v období 12/2016 odpracovaných 192 h, zúčtovaných 20 h, v období 01/2017 odpracovaných 180 h, zúčtovaných 20 h a v období 02/2017 do 27.02.2017 odpracovaných 60 h, zúčtované 4 h; C. O. - v období 10/2016 od 12.10.2016 odpracovaných 108 h, zúčtovaných 20 h, v období 11/2016 odpracovaných 168 h, zúčtovaných 20 h, v období 12/2016 odpracovaných 192 h, zúčtovaných 20 h, v období 01/2017 odpracovaných 204 h, zúčtovaných 20 h a v období 02/2017 do 27.02.2017 odpracovaných 204 h, zúčtovaných 18 h.

8. Správny orgán pri rozhodovaní vychádzal zo stavu zisteného inšpektormi práce počas výkonu inšpekcie práce (zdokumentovaného v Protokole v znení jeho dodatku zo dňa 26.05.2017 a opravy zo dňa 15. 06. 2017) a predmetné porušenie povinnosti odôvodnil porušením jednotlivých ustanovení Zákonníka práce. Pri určovaní výšky pokuty prihliadal na jednotlivé zákonné kritériá premietnuté v § 19 ods. 6 zákona o inšpekcii práce, pričom usúdil, že sankcia ustálená na sume 9 000,- eur je primeraná, plniaca nielen preventívnu a výchovnú, ale aj represívnu funkciu.

9. Účastník konania podal v zákonnej lehote odvolanie aj voči tomuto rozhodnutiu. Vo svojom podaní zo dňa 23.04.2018, ktoré bolo odovzdané na poštovú prepravu v ten istý deň, vytykal inšpekčným orgánom, že sa „relevantne nevysporiadali s námietkou účastníka konania o tom, že Protokol, z ktorého vychádza rozhodnutie, je opretý o prefotenú evidenciu služieb neexistujúcej spoločnosti a nie o evidenciu pracovného času“. Žiadal, aby bol napadnutý správny akt v celom rozsahu zrušený.

10. Národný inšpektorát práce ako odvolací orgán v zmysle ustanovenia § 59 ods. 1 Správneho poriadku preskúmal napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu. Po zhodnotení právneho a skutkového stavu dospel k záveru, že prvostupňový správny orgán jednoznačne preukázal, že účastník konania vystupujúci v pozícii zamestnávateľa pochybil spôsobom vymedzeným vo výrokovvej časti napadnutého rozhodnutia.

11. Odvolací orgán v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia citoval ust. § 224 ods. 2 písm. c) Zákonníka práce a ust. § 228a ods. 4 Zákonníka práce a opierajúc sa o účastníkom konania predložené doklady - dohody o pracovnej činnosti dotknutých zamestnancov a ich mzdové listy za rozhodujúce obdobie a tiež o inšpektorom práce obstaranú evidenciu služieb na prevádzke Regionálny sklad Petrovany poukázal, že účastník konania pri uspokojovaní nárokov nepostupoval v prípade zamestnancov Ing. S. F., Y. Q., Ing. M. V., U. L., R. U., E. U. a C. O. tak, aby im poskytol odmenu za všetky hodiny nimi odpracované, a to do konca nasledujúceho kalendárneho mesiaca po jej výkone, ako to s nimi dohodol pri zakladaní pracovnoprávneho vzťahu.

12. Z predložených mzdových listov jednotlivých menovaných zamestnancov je totiž zjavné, že v nich vykázané odpracované hodiny nekorešponujú s hodinami výkonu strážnej služby tak, ako sú zaznamenané v inšpektorom práce obstaranej evidencii služieb. Účastník konania tým, že nevyplatil menovaným zamestnancom pracujúcim na dohodu o pracovnej činnosti odmenu za všetky nimi odpracované hodiny (porovnanie odpracovaných a zúčtovaných hodín u jednotlivých dotknutých zamestnancov je obsiahnuté vo výroku napadnutého rozhodnutia, na ktorý odvolací orgán týmto odkazuje), naplnil svojím konaním znaky skutkovej podstaty správneho deliktu spočívajúceho v porušení § 224 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 228a ods. 4 Zákonníka práce tak, ako to vyhodnotil aj inšpektorát práce. Ten podľa názoru odvolacieho orgánu nepochybil, keď počty odpracovaných hodín dotknutých zamestnancov vyvodil z inšpektorom práce obstaranej evidencie služieb, ktorá sa počas inšpekcie práce nachádzala na kontrolovanom pracovisku účastníka konania - Regionálny sklad Petrovany, 082 53 Petrovany 585. Národný inšpektorát práce po obdržaní predmetného dokladu v prvom rade skúmal jeho upotrebitelnosť pre vyvodenie zodpovednosti účastníka konania, a to v rámci ním vznesenej námietky o tom, že táto evidencia nepatrí jemu, ale už neexistujúcej spoločnosti. Zistil pritom, že tento doklad síce obsahuje na zadnej strane aj pečiatku spoločnosti 5 STARS SECURITY, s.r.o., Žilina, IČO 36 584 461 (pozn.: na prvej strane je však ako prevádzkovateľ uvedený účastník konania a jeho číslo licencie na prevádzkovanie strážnej služby - PS 000547), avšak v skutočnosti vykazuje počty hodín strážnej služby u dotknutých zamestnancov, ktorí podľa obstaraných výpisov z registra Sociálnej poisťovne neboli v rozhodujúcom čase zamestnancami tohto subjektu (spoločnosti 5 STARS SECURITY s.r.o., Žilina), ale účastníka konania.

13. S ohľadom na uvedené a tiež na fakt vyplývajúci z prerokovaného Protokolu, že dňa 27.02.2017 počas inšpekcie práce sa do predmetnej evidencie služieb, na upozornenie príslušníkov Policajného zboru - odboru SBS, Prešov, dopísali aj prítomní zamestnanci účastníka konania vykonávajúci strážnu službu v tento deň - Ing. M. V. a C. O. (zapísaný čas vykonávania strážnej služby od 06:00 h do 18:00 h), odvolací orgán usúdil, že tento inšpektorom práce obstaraný listinný dôkaz (evidenciu služieb) je potrebné považovať za doklad relevantný na účely vyvodenia skutkového záveru o porušení § 224 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 228a ods. 4 Zákonníka práce tak, ako to učinil aj prvostupňový správny orgán.

14. Jeho postup podľa názoru odvolacieho orgánu pritom nijako neodporuje ani zákonným požiadavkám na legitímny výkon inšpekcie práce, premietnutým v kompetenčnom zákone. Ako vyplýva z ust. § 13 ods. 2 zákona o inšpekcii práce, inšpektor práce je síce povinný pri vypracúvaní protokolu prihliadať na vyjadrenia a doklady uplatnené alebo predložené kontrolovaným subjektom počas výkonu inšpekcie práce do prerokovania protokolu; to však neznamená, že pri vyvodzovaní záverov bude vychádzať iba z týchto dokladov, bez prihliadnutia na ďalšie zistené skutočnosti tak, ako to v podanom odvolaní, negujúc obstaranú evidenciu služieb, vykladá účastník konania. V tomto prípade inšpektorát práce vzal na zreteľ nielen spomenutú evidenciu služieb (obstaranie tohto dokladu je výsledkom realizácie oprávnenia inšpektora práce v zmysle § 12 ods. 1 písm. b) zákona o inšpekcii práce - vykonávať kontrolu, skúšku, vyšetrovanie a iné úkony s cieľom zistiť, či sa dodržiavajú predpisy uvedené v § 2 ods. 1 písm. a) a záväzky vyplývajúce z kolektívnych zmlúv), ale aj účastníkom konania predloženú evidenciu pracovného času dotknutých zamestnancov, čo je zjavné z prerokovaného Protokolu. Hodnotením týchto dôkazov (jednotlivo, ale aj v ich vzájomnej súvislosti) následne usúdil, že vyššiu dôkaznú silu vykazuje práve obstaraná evidencia služieb. S týmto záverom sa stotožnil aj odvolací orgán, ktorý na základe vyššie predostretých úvah o účelovosti argumentácie účastníka konania spočívajúcej vo vedení tejto evidencie neexistujúcou spoločnosťou dospel k názoru, že vyššiu hodnotu dôležitosti pre rozhodnutie, zákonnosti a napokon aj pravdivosti bude prisudzovať obstaranej evidencii služieb, a to aj z pohľadu nemožnosti ovplyvnenia jej obsahu účastníkom konania po začatí inšpekcie práce. Navyše, v zmysle požiadaviek na jej vedenie obsiahnutých v § 19 ods. 1 vyhlášky č. 634/2005 Z.z., súčasťou evidencie služieb sú údaje o dátume, druhu a mieste výkonu služby, vrátane jej časového vymedzenia - hodina, minúty od - do a identifikačných údajov osoby poverenej výkonom fyzickej ochrany. Nakoľko obstaraná evidencia služieb obsahuje nielen presné časové určenie výkonu strážnej služby (od - do), ale aj osobu, ktorá ju realizovala s vyznačením čísla jej identifikačného preukazu, pričom žiadna ďalšia evidencia služieb už nebola účastníkom konania poskytnutá, odvolací orgán konštatoval, že nemá dôvod spochybňovať relevantnosť tohto dokladu, a to ani pokiaľ ide o jeho využitie pri sankcionovaní účastníka konania za porušenie § 224 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 228a ods. 4 Zákonníka práce.

15. K ďalšej námietke účastníka konania (obsiahnutej v jeho podaní zo dňa 30.11.2017) odvolací orgán argumentoval, že inšpektorát práce si vypracovaním dodatku k Protokolu zo dňa 26.05.2017 splnil svoju povinnosť v zmysle § 14 ods. 3 zákona o inšpekcii práce (vypracovať dodatok k protokolu, v ktorom inšpektor práce uvedie vyjadrenie kontrolovaného subjektu a svoje stanovisko k nemu); namietané neakceptovanie účastníkom konania predloženej evidencie pracovného času nemôže byť vadou tohto úkonu (dodatku), v ktorom má byť vyjadrený záver inšpektora práce ako výsledok jeho právneho posúdenia veci; navyiac, inšpektor práce má v intenciách zmieňovaného § 13 ods. 2 zákona o inšpekcii práce zákonnú povinnosť „iba“ prihliadať na subjektom predložené dôkazy (čo v prejednávanom prípade aj učinil), nie ich všetky akceptovať tak, ako to predostiera účastník konania.

16. V závere odvolací orgán dôvodil, že predmetom postihu účastníka konania nie je jeho pochybenie pri vedení evidencie pracovného času, ale skutočnosť, že v nej vykázané hodiny a od nich odvodený nárok dotknutých zamestnancov na odmenu za vykonanú prácu, nekorešpondoval so skutočne odpracovaným časom v zmysle evidencie služieb. Podľa názoru odvolacieho orgánu je dôvodné konštatovanie, že účastník konania v snahe obchádzať príslušné právne normy duplicitne zaznamenával pracovný čas svojich zamestnancov pri výkone fyzickej ochrany tak, aby jedna evidencia preukazovala dodržanie zákonných požiadaviek pre prípady kontrol a druhá odzrkadľovala skutočný výkon práce zamestnancov, čo v konečnom dôsledku odôvodňuje aj enormnú snahu účastníka konania o nehodnotenie inšpektorom práce obstaranej evidencie služieb počas inšpekcie práce a v tomto správnom konaní.

17. Národný inšpektorát práce majúci na zreteli všetky tieto skutočnosti sa stotožnil s právnym názorom prvostupňového správneho orgánu, ktorý vo veci účastníka konania rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti napadnutého aktu a v jeho odôvodnení. Dospel k záveru, že porušenie § 224 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 228a ods. 4 Zákonníka práce bolo inšpektorátom práce spoľahlivo zistené a správne právne posúdené, inšpektorát práce si na rozhodovanie zadovážil také dôkazy, ktoré jednoznačne preukazujú spáchanie predmetného deliktu účastníkom konania, a to spôsobom vymedzený vo výroku prvostupňového aktu.

18. Túto argumentáciu žalovaný podporil citáciou ust. § 19 ods. 1 písm. a) zákona o inšpekcii práce. Poukázal, že prvostupňový správny orgán s poukazom na citované ustanovenia zákona o inšpekcii práce pristúpil k uloženiu sankcie za zistený nedostatok v oblasti pracovnoprávných vzťahov a svoje

rozhodnutie i zákonne a vecne odôvodnil. Odvolací orgán nevzhladol dôvod pre zrušenie napadnutého správneho aktu, finančne postihujúceho účastníka konania za porušenie povinnosti, ktoré je preukázané.

19. Čo sa týka samotnej výšky pokuty, odvolací orgán zdôraznil, že z viacerých okolností prípadu (inšpektorátom práce v odôvodnení bližšie rozoberaných) vyplýva, že sankcia v sume 9 000,- eur nielenže zodpovedá významu chráneného záujmu, ale neodporuje ani zásade premietnutej v § 3 ods. 5 Správneho poriadku. Inšpektorát práce svoje rozhodnutie, pokiaľ ide o výšku sankcie náležite odôvodnil (s prihliadnutím na zákonné kritériá stanovené v § 19 ods. 6 zákona o inšpekcii práce), pričom jeho voľná úvaha, ktorou sa riadil, sa neprieči ani obsahu spisu, a ani zásadám logického myslenia (pozn.: odvolací orgán za účelom odstránenia pochybností a zabezpečenia zrozumiteľnosti tejto časti napadnutého rozhodnutia len upresnil, že protiprávny stav spočívajúci v neposkytovaní odmeny za všetky odpracované hodiny pretrvával u štyroch dotknutých zamestnancov - p. L., p. U., p. U. a p. O. v období mesiacov 10/2016 až 02/2017, u jedného zamestnanca - p. Q. v období mesiacov 10/2016 až 1/2017, u Ing. F. v období mesiacov 1/2017 a 2/2017 a u Ing. V. v mesiaci 02/2017).

20. Odvolací orgán na základe týchto skutočností dospel k názoru, že rozhodnutie inšpektorátu práce vo veci účastníka konania bolo vecne správne, vydané v súlade s aplikovanými ustanoveniami hmotnoprávnych i procesných predpisov, a zároveň náležite odôvodnené. Účastník konania v podanom odvolaní síce vzniesol námietky k skutkovému stavu veci, avšak jeho argumentácia nebola dôvodom na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Účastník konania nepredložil žiadne nové dôkazy, ktoré by mali podstatný vplyv na posúdenie veci.

21. Včas podanou žalobou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného z dôvodu, že rozhodnutie vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu a je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, alternatívne, aby správny súd podľa § 198 ods. 1 Správneho súdneho poriadku upustil od uloženia sankcia resp. zmenil druh sankcie alebo znížil výšku sankcie uloženej žalobcovi. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov konania.

22. Žalobca je toho názoru, že žalovaný nezistil presne a úplne skutočný stav veci, zvlášť sa nedostatočne vysporiadal s jeho odvolacími námietkami vo vzťahu k prefotenej „Evidencii služieb“, ktorú považoval za irelevantnú, nakoľko táto patrila spoločnosti 5 STARS SECURITY s.r.o., IČO: 36 584 461, a nie žalobcovi. Žalovaný sa nedôvodne stotožnil s názorom prvostupňového správneho orgánu, ktorý si ako rozhodný dôkaz zobral evidenciu služieb, a nie evidenciu pracovného času, ktorý žalobca inšpekcii práce predložil. Argumentoval, že v zmysle § 224 ods. 2 písm. e) Zákonníka práce je práve zamestnávateľ povinný viesť evidenciu pracovného času zamestnancov, ktorí vykonávajú prácu na základe dohody o pracovnej činnosti tak, aby bol zaznamenaný začiatok a koniec časového úseku, v ktorom zamestnanec vykonával prácu a nie evidenciu služieb zaznamenanú v knihe služieb, ktorú vedú zamestnanci, a ktorú našli príslušníci PZ SR. Toto žalobca nepredložil, jej relevantnosť nielenže spochybnil, ale priamo poprel. Rovnako na tieto účely zákon nevyžaduje v § 224 ods. 2 písm. e) Zákonníka práce, aby evidencia pracovného času zamestnancov, ktorí vykonávajú prácu na základe dohody o pracovnej činnosti, bola totožná s knihou služieb v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 473/2005 Z.z. o poskytovaní služieb v oblasti súkromnej bezpečnosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o súkromnej bezpečnosti), alebo aby boli v zmysle ust. § 224 ods. 2 písm. e) Zákonníka práce povinní zamestnanci podpisovať evidenciu pracovného času práve do knihy služieb. Evidenciu pracovného času predloženú žalobcom však žalovaný pri rozhodovaní nebral v úvahu resp. pri vyvodzovaní záveru prihliadal bez dôsledného odôvodnenia na evidenciu služieb, ktorá nepatrí žalobcovi a ktorú žalobca nepredložil. Ignoroval žalobcom predloženú evidenciu pracovného času zamestnancov, ktorí vykonávajú prácu na základe dohody o pracovnej činnosti, ktorá bola zaznamenaná tak, aby bol vyznačený začiatok a koniec pracovného času, v ktorom zamestnanec vykonával prácu a za relevantnú bral len evidenciu služieb, ktorú Inšpekcii práce nepredložil a poprel jej relevantnosť. Žalobca má za to, že ofotená evidencia služieb nemôže byť meritórna pre konštatáciu prekročenia zákonom stanoveného limitu pracovnej činnosti podľa § 228a ods. 1 Zákonníka práce, nakoľko podľa žalobcom predloženej evidencie pracovného času bola za vykonanú prácu dotknutým zamestnancom poskytnutá odmena najneskôr do konca kalendárneho mesiaca, ktorý nasledoval po mesiaci, v ktorom sa práca vykonala.

23. Podľa názoru žalobcu správne orgány nepostupovali v súlade s ust. § 32 a 34 Správneho poriadku. Pri hodnotení dôkazov, na základe ktorých dospeli k záveru, že zo strany žalobcu došlo k porušeniu povinnosti podľa Zákonníka práce a za pravdivé považovali iba dôkaz - evidenciu služieb. Existujúce

rozpory s evidenciou pracovného času, ktoré v odvolaní proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu uviedol žalobca, žiadnym spôsobom neodstránili a teda nezistili úplne a presne skutkový stav veci, tak ako im to ukladá § 32 ods. 1 Správneho poriadku.

24. Žalobca zároveň namietal nepreskúmateľnosť rozhodnutia žalovaného pre nedostatok dôvodov spočívajúcu v nedostatočnom odôvodnení uloženej výšky pokuty žalobcovi žalovaným. Poukázal, že ukladanie pokút za správne delikty sa uskutočňuje v rámci úvahy správneho orgánu, zákonom dovoleného rozhodovacieho procesu, v ktorom správny orgán v zákonom stanovených medziach uplatňuje svoju právomoc a určí výšku sankcie, pričom použitie správnej úvahy musí byť v súlade so zásadami logického uvažovania rozhodnutie, ktoré je výsledkom tohto procesu musí byť náležite odôvodnené (R 90/2012). Aplikáciu správnej úvahy pri uložení opatrenia na nápravu alebo pokuty nemožno považovať za ľubovôľu správneho orgánu, ak zákonnému použitiu správnej úvahy zodpovedá aj náležité odôvodnenie rozhodnutia správneho orgánu (R 91/2012).

25. Žalobca citoval ust. § 198 ods. 1 SSP a poukázal, že mu nebola nikdy uložená nijaká pokuta zo strany inšpektorátu práce či iných právnych subjektov. V minulosti bola u neho vykonaná inšpekcia práce, pričom on si riadne splnil uvedené opatrenia. Je toho názoru, že rozhodnutie žalovaného na postup podľa ustanovení Správneho poriadku o ukladaní pokuty nie je dôvodné. Z odôvodnenia rozhodnutia je evidentné, že uložením pokuty vo výške 9 000,- eur nesledoval prvostupňový správny orgán preventívnu funkciu, nakoľko bude v majetkovej sfére žalobcu citeľná v takom rozsahu, že môže byť až likvidačná. Vzhľadom na tieto skutočnosti má byť v takýchto prípadoch uložená pokuta na dolnej hranici zákonnej sadzby. Keďže žalovaný mená zákonnú možnosť odpustiť uloženú pokutu, nakoľko mu táto povinnosť jej uloženia vyplýva zo zákona, navrhol žalobca konajúcemu súdu, aby v prípade, ak nedôjde k zrušeniu rozhodnutia, v rámci sankčnej moderácie upustil od uloženia sankcie resp. túto znížil na minimum.

26. Žalobca v žalobe podal aj návrh na priznanie odkladného účinku správnej žalobe. Poukázal, že pokuta je pre neho likvidačná, spôsobilá obmedziť ekonomickú činnosť žalobcu ako aj ohroziť vyplácanie miezd pre jeho viac ako 40 zamestnancov. Došlo aj k zníženiu počtu zamestnancov zo 49 na 47 a z účtovnej závierky za rok 2017 vyplýva, že výsledok hospodárenia za účtovné obdobie po zdanení predstavuje -30 714,- eur. Ako dôkaz priložil účtovnú závierku za rok 2017 a potvrdenie o počte zamestnancov.

27. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 07.02.2019 k žalobe zotrval na skutkovej a právnej argumentácii uvedenej v preskúmanom rozhodnutí a navrhol, aby súd preskúmal napadnuté rozhodnutie bez nariadenia pojednávania a žalobu zamietol. K požiadavke žalobcu na priznanie odkladného účinku v správnej žalobe žalovaný uviedol, že vzhľadom na žalobcom uvedené okolnosti ponecháva toto rozhodnutie na úvahe konajúceho súdu. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného k žalobe nevyjadril.

28. Uznesením zo dňa 14.03.2019 sp.zn. 6S/81/2018-26 správny súd zamietol návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku v správnej žalobe z dôvodov, že neboli splnené podmienky podľa § 185 písm. a) SSP.

29. Dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“).

30. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

31. Podľa § 2 ods. 2 SSP, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

32. Podľa § 194 ods. 1 SSP, správnym trestaním sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné podobné protiprávne konanie.

33. Podľa § 194 ods. 2 SSP, ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie vo veciach správneho trestania ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

34. Podľa § 198 ods. 1 SSP, správny súd môže na základe výsledkov ním vykonaného dokazovania na návrh žalobcu rozsudkom

a) zmeniť druh alebo výšku sankcie, aj keď orgán verejnej správy pri jej uložení nevybočil zo zákonného rámca správnej úvahy, ak táto sankcia je neprimeraná povahe skutku alebo by mala pre žalobcu likvidačný charakter,

b) upustiť od uloženia sankcie, ak účel správneho trestania možno dosiahnuť aj samotným prejednaním veci.

35. Podľa § 198 ods. 2 SSP, správny súd môže podľa odseku 1 rozhodnúť len tak, ako mohol podľa osobitného predpisu rozhodnúť orgán verejnej správy.

36. Podľa § 198 ods. 3 SSP, ak je žalobcom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá bola postihnutá napadnutým rozhodnutím alebo opatrením orgánu verejnej správy, nemôže byť správnym súdom rozhodnuté podľa odseku 1 v jej neprospech.

37. Podľa § 198 ods. 4 SSP, rozsudok správneho súdu podľa odseku 1 nahrádza výrok rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy v takom rozsahu, v akom bolo rozhodnuté o zmene druhu alebo výške sankcie alebo upustení od jej uloženia.

38. Podľa § 198 ods. 5 SSP, vo výroku rozsudku podľa odseku 1 správny súd uvedie

a/ označenie napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy,

b/ druh a výšku sankcie uloženej orgánom verejnej správy,

c/ druh a výšku sankcie uloženej správnym súdom alebo upustenie od jej uloženia.

39. Podľa § 190 SSP, ak správny súd po preskúmaní rozhodnutia alebo opatrenia žalovaného dospje k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

40. S poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia krajský súd ako správny súd preskúmal napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré mu predchádzalo, oboznámil sa s obsahom administratívneho spisu a jednomyseľne dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, lebo postup a rozhodnutia správnych orgánov sú v súlade so zákonom.

41. Podľa § 137 ods. 4 SSP, vo veciach, v ktorých správny súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej piatich dní pred jeho vyhlásením. S poukazom na citované ustanovenie, upovedomenie o termíne verejného vyhlásenia rozhodnutia bolo zverejnené na úradnej tabuli súdu od 25.08.2020 do 04.09.2020. Rozsudok správny súd verejne vyhlásil vyvesením písomného vyhotovenia bez odôvodnenia na úradnej tabuli súdu po dobu 14 dní (§ 137 ods. 3 SSP) dňa 03.09.2020.

42. Predmetom preskúmania je rozhodnutie o uložení pokuty vo výške 9 000,- eur žalobcovi podľa § 19 ods. 1 písm. a) zákona o inšpekcii práce a podľa § 46 Správneho poriadku za porušenie povinností vyplývajúcich z predpisov uvedených v § 2 ods. 1 písm. a) prvom bode, pracovnoprávne vzťahy, zákon o inšpekcii práce a to konkrétne v § 224 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 228a ods. 4 Zákonníka práce a to tým, že zamestnávateľ nevyplatil zamestnancom pracujúcim na dohodu o pracovnej činnosti odmenu za skutočne odpracované hodiny (špecifikácia mena a priezviska zamestnancov, obdobie, odpracované hodiny, zúčtované hodiny sú uvedené vo výroku rozhodnutia Inšpektorátu práce Prešov zo dňa 10.04.2018). Uvedený nedostatok bol zistený pri výkone inšpekcie práce u žalobcu v období od 27.02.2017 do 26.05.2017.

43. Podľa § 1 písm. a) zákona o inšpekcii práce, tento zákon upravuje inšpekciu práce, ktorej prostredníctvom sa presadzuje ochrana zamestnancov pri práci a výkon štátnej správy v oblasti inšpekcie práce.

44. Podľa § 2 ods. 1 písm. a) prvý bod zákona o inšpekcii práce, inšpekcia práce je

dozor nad dodržiavaním pracovnoprávných predpisov, ktoré upravujú pracovnoprávne vzťahy, najmä ich vznik, zmenu a skončenie, mzdové podmienky a pracovné podmienky zamestnancov vrátane pracovných podmienok žien, mladistvých, domáckych zamestnancov, osôb so zdravotným postihnutím a osôb, ktoré nedovŕšili 15 rokov veku, a kolektívne vyjednávanie.

45. Podľa § 2 ods. 2 písm. a) zákona o inšpekcii práce, inšpekcia práce sa vykonáva na všetkých pracoviskách zamestnávateľov a fyzických osôb, ktoré sú podnikateľmi a nie sú zamestnávateľmi, vrátane pracovísk nachádzajúcich sa na súkromných pozemkoch a v obydlíach fyzických osôb.

46. Podľa § 224 ods. 2 písm. c) Zákonníka práce, na základe uzatvorených dohôd podľa § 223 je zamestnávateľ povinný poskytnúť zamestnancom za vykonanú prácu dohodnutú odmenu a dodržiavať ostatné dohodnuté podmienky.

47. Podľa § 228a ods. 4 Zákonníka práce, odmena za vykonanú prácu je splatná a musí byť vyplatená najneskôr do konca kalendárneho mesiaca, ktorý nasleduje po mesiaci, v ktorom sa práca vykonala.

48. Podľa § 19 ods. 1 písm. a) zákona o inšpekcii práce, inšpektorát práce je oprávnený uložiť pokutu zamestnávateľovi za porušenie povinností vyplývajúcich z tohto zákona, z predpisov uvedených v § 2 ods. 1 písm. a/ prvom bode až treťom bode (pracovnoprávne vzťahy, právne predpisy a ostatné predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci), šiestom bode a ôsmom bode (dodržiavanie osobitného predpisu - zákona č. 650/2004 Z.z. o doplnkovom dôchodkovom poistení v znení neskorších predpisov zo strany zamestnávateľa v rozsahu jeho povinností uzatvoriť zamestnávateľskú zmluvu a platiť a odvádzať príspevky na doplnkové dôchodkové sporenia za zamestnanca vykonávajúceho práce, ktoré sú na základe rozhodnutia orgánu na ochranu zdravia zaradené do kategórie 3 alebo 4... dodržiavanie osobitného predpisu - zákona č. 351/2015 Z.z. o cezhraničnej spolupráci pri vysielaní zamestnancov na výkon prác pri poskytovaní služieb a o zmene a doplnení niektorých zákonov zamestnávateľom, ktorý ustanovuje povinnosti pri vysielaní zamestnancov na výkon prác pri poskytovaní služieb) alebo za porušenie záväzkov vyplývajúcich z kolektívnych zmlúv až do 100 000,- eur.

49. Podľa § 19 ods. 6 zákona o inšpekcii práce, inšpektorát práce pred ukladaním pokuty podľa odsekov 1 a 2 zohľadňuje jej preventívne pôsobenie a pri určovaní výšky pokuty prihliada najmä
a/ závažnosť zisteného porušenia povinností a závažnosť ich následkov,
b/ počet zamestnancov zamestnávateľa a riziká, ktoré sa vyskytujú v činnosti zamestnávateľa,
c/ počet nelegálne zamestnaných fyzických osôb, ak ide o uloženie pokuty podľa ods. 2 písm. a) prvého bodu
d/ skutočnosť, či zistené porušenie povinností je dôsledkom neúčinného systému riadenia ochrany práce u zamestnávateľ alebo či ide o ojedinelý výskyt nedostatku,
e/ opakované zistenie toho istého nedostatku.

50. Podľa § 21 ods. 3 zákona o inšpekcii práce, na konanie podľa § 4 písm. e) § 6 ods. 1 písm. b), d) a e), § 7 ods. 3 písm. d), e), i) a s), ods. 8 písm. b) a ods. 9, § 12 ods. 2 písm. d), f), § 19 a § 20 sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní (Správny poriadok), ak tento zákon neustanovuje inak. Všeobecné predpisy o správnom konaní sa nevzťahujú na vydanie oprávnenia preukazu, osvedčenia a povolenia podľa tohto zákona .

51. Podľa § 3 ods. 1 Správneho poriadku, správne orgány postupujú v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

52. Podľa § 32 ods. 1 Správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

53. Podľa § 34 ods. 1 Správneho poriadku, na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky , ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

54. Podľa § 34 ods. 4, ods. 5 Správneho poriadku, vykonávanie dôkazov patrí správne orgánu. Správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

55. Podľa § 46 Správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať popísané náležitosti.

56. Podľa § 47 ods. 1 veta prvá, ods. 2, ods. 3 Správneho poriadku, rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahraďiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon. V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

57. V tejto súvislosti správny súd poukazuje, že správne delikty právnických osôb sú postihované bez ohľadu na zavinenie (zodpovednosť za výsledok), nakoľko zavinenie nie je pojmovým znakom správneho deliktu právnickej osoby. Podstatné je iba to, či k porušeniu zákona objektívne došlo alebo nie (napr. rozsudok NSSR sp.zn. 10Sžo/230/2015 zo dňa 25.01.2017.) Subjektom deliktu je právnická osoba spôsobilá na protiprávne konanie (tzv. deliktuálna spôsobilosť, ktorá je spojená s jej vznikom a existenciou). Z toho vyplýva záver, že žalobca zodpovedá za porušenie povinnosti založenej na objektívnej zodpovednosti za správny delikt.

58. Správny súd považuje za potrebné zdôrazniť, že správny súd preskúmava zákonnosť právoplatných správnych rozhodnutí, to znamená, že súdne konanie nepredstavuje „predĺženie“, resp. „pokračovanie“ správneho konania. Aj podľa konštantnej judikatúry Ústavného súdu SR je v správnom súdnictve nevyhnutné prihliadať na špecifiká vyplývajúce z postavenia a právomocí všeobecných súdov, ktoré nie sú pri preskúmaní postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy súdmi skutkovými, ale súdmi, do právomocí ktorých patrí predovšetkým preskúmanie právnych otázok týkajúcich sa postupu a rozhodnutia tohto orgánu (napr. I.ÚS 217/2015).

59. Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že Inšpektorát práce Prešov vykonal v období od 27.02.2017 do 26.05.2017 v zmysle § 7 ods. 3 písm. a) v nadväznosti na § 13 ods. 2 a § 14 zákona o inšpekcii práce inšpekciu práce u zamestnávateľa Security Holding s.r.o., Sasinkova 26, Žilina, kontrolovaný objekt: Regionálny sklad Petrovany, 082 53 Petrovany 585.

60. Z tohto výkonu bol vyhotovený protokol č.: IPV-XX-XX-X.X/P-EXX,AXX-XX zo dňa 11.05.2017 (Protokol), ktorý bol dňa 15.05.2017 prerokovaný so splnomocneným zástupcom spoločnosti X. Z. a toho istého dňa ním taktiež prevzatý s tým, že zamestnávateľ sa mal možnosť vyjadriť k obsahu protokolu v lehote do 7 dní od doručenia protokolu. Dňa 22.05.2017 bolo na Inšpektorát práce Prešov doručené písomné vyjadrenie k protokolu, v ktorom bolo uvedené, že dňa 27.02.2017 nebola predložená kniha „Evidencia služieb“, ktorá obsahovala obchodné meno spoločnosti: Security Holding s.r.o. Žilina, pretože túto mal v tom čase veliteľ objektu X. Z. uzamknutú vo svojej skrinke z dôvodu koncomesačnej kontroly evidencie služieb. Zamestnávateľ ďalej uviedol, že kniha Evidencie služieb, ktorá bola v objekte, nepatrí tejto spoločnosti, pravdepodobne tam bola zabudnutá predchádzajúcou súkromnou bezpečnostnou službou. Obe tieto knihy boli predložené ku kontrole odboru SBS KR PZ Žilina, ktorá potvrdila, že kniha nájdená v objekte Skladu Petrovany patrí už neexistujúcej súkromnej bezpečnostnej službe. Následne sa inšpektor práce vysporiadal s námietkami zamestnávateľa a vyhotovil dňa 26.05.2017 dodatok č. 1 k Protokolu, v ktorom uviedol, že telefonicky kontaktoval riaditeľa odboru SBS KR PZ Žilina, ktorý sa vyjadril, že pečiatka 5 STARS SECURITY s.r.o. nachádzajúca sa v knihe Evidencia služieb patrí už neexistujúcej firme. Na otázku inšpektora práce o tom, že ktorá dochádzka je platná, či dochádzka predložená zamestnávateľom alebo dochádzka s neexistujúcou firmou, neodpovedal. Na požiadanie inšpektora práce nech KR PZ Žilina prefotí a zašle aspoň jeden mesiac dochádzky, ktorá je platná, riaditeľ odpovedal, že kniha ešte nebola odovzdaná. Na otázku čo si myslí o vedení Evidencie služieb, ktorá nie je v súlade s § 19 Vyhlášky Ministerstva vnútra SR č. 634/2005 Z.z. (ďalej len „vyhláška

č. 634/2005 Z.z.“), ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona 473/2005 Z.z. o poskytovaní služieb v oblasti súkromnej bezpečnosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 473/2005 Z.z.“) - jedná sa o priezvisko, meno, titul a číslo identifikačného preukazu osoby poverenej výkonom fyzickej ochrany, neodpovedal. Inšpektor práce ďalej poznamenal k dodatku č. 1, že za Knihu evidencie služieb, ktorá bola nafotená inšpektorom práce v deň výkonu inšpekcie za prítomnosti príslušníkov Policajného zboru, odboru SBS, Prešov, bol zamestnávateľ pokutovaný z dôvodov porušenia predpisov týkajúcich sa vedenia evidencie služieb. Inšpektor práce konštatoval, že evidencia služieb predložená zamestnávateľom na základe vyžiadania inšpektorom práce nekorešpondovala s prefotenu Evidenciou služieb pri výkone inšpekcie práce, ktorú skontrolovali aj príslušníci Policajného zboru, odboru SBS, Prešov. Na základe vyššie uvedeného považoval inšpektor práce za relevantnú Knihu evidencie služieb zaistenú a prefotenu v deň výkonu inšpekcie práce. Inšpektor práce trval na znení nedostatkov uvedených v protokole, zmenil iba nariadenia časť protokolu, a to tak, že zamestnávateľ bol povinný predložiť Inšpektorátu práce Prešov informáciu o splnení opatrení na odstránenie zistených porušení predpisov a príčin ich vzniku v termíne do 07.07.2017. Dňa 09.06.2017 bol na Inšpektoráte práce Prešov zaevidovaný email od zamestnávateľa, v ktorom reagoval na dodatok č. 1 k Protokolu a zároveň sponchyboval evidenciu resp. Knihu služieb, ktorá bola prefotena inšpektorom práce. K uvedenému inšpektor práce poznamenal, že táto evidencia služieb bola skontrolovaná príslušníkmi PZ, odboru SBS v Prešove, ktorí skonštatovali porušenie vyhlášky č. 634/2005 Z.z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona č. 473/2005 Z.z., za čo bola subjektu Security Holding s.r.o. aj uložená pokuta. Táto evidencia bola prefotena za súhlasu príslušníkov PZ, odboru SBS v Prešove, čím bola potvrdená relevantnosť a skutočná evidencia služieb prevádzaná kontrolovaným subjektom na objekte. Na uvedený email odpovedal inšpektor práce listom zo dňa 15.06.2017, v ktorom pozmenil znenie nedostatku 2 a to tak, že k ust. § 224 ods. 2 písm. c) Zákonníka práce doplnil ust. § 228a ods. 4 Zákonníka práce.

61. Výkon inšpekcie práce v uvedenom subjekte bol zameraný na dodržiavanie pracovnoprávných predpisov a mzdových podmienok podľa ustanovení Zákonníka práce a právnych predpisov upravujúcich zákaz nelegálnej práce a nelegálneho zamestnávania podľa ustanovení zákona č. 82/2005 Z.z. Pokuta sa ukladá za nedostatok, ktorý je uvedený v predmetnom Protokole v časti Pracovnoprávne vzťahy B/2 v znení Dodatku č. 1 zo dňa 26.05.2017 a opravy strany č. 5 Protokolu zo dňa 15.06.2017. Na základe takto zisteného skutkového stavu bolo listom zo dňa 22.08.2018 začaté správne konanie pod č.: P: XXX/XXXX-Z vo veci uloženia pokuty účastníkovi konania podľa § 19 ods. 1 písm. a/ zákona o inšpekcii práce. Oznámenie o jeho začatí bolo účastníkovi konania doručované doporučené s poznámkou do vlastných rúk a bolo preukázateľne doručené dňa 24.08.2017. V zmysle § 33 ods. 2 Správneho poriadku mal účastník konania možnosť vyjadriť sa i k podkladu rozhodnutia i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie. Dňa 05.09.2017 bolo na Inšpektorát práce Prešov doručené písomné vyjadrenie účastníka konania k začatému správne konaniu, v ktorom účastník konania uviedol, že si splnil všetky zákonné povinnosti voči zamestnancom. Namietal, že inšpektor práce vychádzal len z evidencie resp. knihy služieb, ktorú si sám prefotil a preto nie je možné na základe tejto evidencie dedukovať nedostatky, ktoré inšpektor práce uviedol v protokole. Zdôraznil, že Kniha služieb nepatrila spoločnosti Security Holding s.r.o. Žilina a inšpektor práce obdržal od spoločnosti evidenciu pracovného času, kde nie je prekročených 10 hodín týždenne. V zmysle § 99 Zákonníka práce predložil evidenciu pracovného času a preto je nepochopiteľné, že inšpektor práce naďalej trval na knihe služieb, ktorú si prefotil sám aj napriek tomu, že kontaktoval riaditeľa odboru SBS KR PZ Žilina, ktorý sa jasne vyjadril, že pečiatka na Knihe služieb patrí už neexistujúcej firme. Trval na tom, že neporušil zákonom stanovené podmienky a žiada prehodnotiť nedostatky, ktoré sú uvedené v predmetnom protokole.

62. Inšpektorát práce Prešov zobral na vedomie vyjadrenie zamestnávateľa, z ktorého vyplynulo, že účastník konania vo svojom vyjadrení neuviedol žiadne nové skutočnosti a nepredložil ani iné dôkazy, ktoré by vyvrátili nedostatok zistený pri inšpekcii práce. Inšpektorát práce Prešov trval na nedostatku uvedenom v protokole zo dňa 11.05.2017 v znení dodatku č. 1 zo dňa 26.05.2017 a opravy str. 4 Protokolu zo dňa 15.06.2017. K námietke účastníka konania o tom, že inšpektor práce vychádza len z evidencie resp. knihy služieb, ktorú si sám prefotil a preto nie je možné na základe tejto evidencie dedukovať nedostatky, ktoré inšpektor práce uviedol v protokole. Prvostupňový správny orgán uviedol, že táto evidencia bola prefotena za súhlasu príslušníkov PZ, odboru SBS v Prešove, čím bola potvrdená relevantnosť a skutočná evidencia služieb prevádzaná kontrolovaným subjektom na objekte. K námietke účastníka konania o tom, že v zmysle § 99 Zákonníka práce predložil evidenciu pracovného času a preto je nepochopiteľné, že inšpektor práce naďalej trval na Knihe služieb, ktorú si prefotil sám aj napriek tomu,

že kontaktoval riaditeľa odboru SBS - KR PZ Žilina, ktorý sa jasne vyjadril, že pečiatka na Knihe služieb patrí už neexistujúcej firme. Prvostupňový správny orgán argumentoval, že inšpektor práce v dodatku č. 1 konštatoval, že evidencia služieb predložená zamestnávateľom na základe vyžiadania inšpektorom práce nekorešpondovala s prefotenou evidenciou Služieb pri výkone inšpekcie práce, ktorú skontrolovali aj príslušníci Policajného zboru, odboru SBS Prešov. Za relevantnú pre výkon inšpekcie práce považoval inšpektor práce knihu evidencie služieb zaistenú a prefotenú v deň výkonu inšpekcie práce.

63. Inšpektorát práce Prešov v tejto súvislosti poznamenal, že zákon č. 473/2005 Z.z. ustanovil tri druhy kontrolnej činnosti. Prvou z nich je štátny dozor na dodržiavanie povinností ustanovených zákonom č. 473/2005 Z.z., osobitným predpisom upravujúcim profesionálnu cezhraničnú prepravu eurovej hotovosti cestnou dopravou alebo na ich základe (ďalej len „štátny dozor“) a ten vykonáva Ministerstvo vnútra SR. V súčasnosti si Ministerstvo vnútra pre tento účel zriadilo úrad súkromných bezpečnostných služieb, ktorý je organizačne začlenený pod Prezídium PZ, avšak zákon č. 473/2005 Z.z. nevyklučuje, aby aj iné útvary patriace pod Ministerstvo vnútra SR vykonávali štátny dozor. Ďalším druhom kontrolnej činnosti je kontrola nad dodržiavaním povinností ustanovených zákonom č. 473/2005 Z.z., osobitným predpisom upravujúcim profesionálnu cezhraničnú prepravu eurovej hotovosti cestnou dopravou alebo na ich základe (ďalej len „kontrola“). Túto kontrolu zákon č. 473/2005 Z.z. zveril výlučne krajským riaditeľstvám Policajného zboru. Tretím druhom je kontrola činnosti. Túto môžu vykonať tak osoby poverené výkonom štátneho dozoru alebo kontroly ako aj ktorýkoľvek iný príslušník Policajného zboru alebo Vojenskej polície. Štátny dozor a kontrola sa v zásade žiadnym spôsobom nelíšia. Osoby poverené výkonom štátneho dozoru alebo kontroly majú úplne rovnaké práva a povinnosti. Tento druh kontrolnej činnosti nemôžu vykonávať ktoríkoľvek policajti a už vôbec nie príslušníci Vojenskej polície. Oprávnení na ňu sú len zástupcovia Ministerstva vnútra SR a krajských riaditeľstiev Policajného zboru. V zásade ide o tzv. „hĺbkovú kontrolu“ nie len samotných strážnikov a detektívov pri ich činnosti, ale aj kontrolu písomností a iných podkladov v samotných SBSkách. Počas štátneho dozoru a kontroly majú osoby poverené výkonom štátneho dozoru alebo kontroly oveľa širšie oprávnenia ako počas kontroly činnosti. Môžu najmä vyžadovať od kontrolovaného subjektu a jeho zamestnancov poskytnutie prvopisov dokladov a iných písomností, vyjadrení, informácií vrátane technických nosičov dát, robiť si z nich kópie a vykonávať s nimi potrebné úkony súvisiace s výkonom štátneho dozoru alebo kontroly, vyžadovať v určenej lehote písomné vyjadrenie, prizvať k výkonu štátneho dozoru alebo kontroly ďalšie štátne orgány alebo iné osoby, používať technické prostriedky na zhotovenie fotodokumentácie, videodokumentácie a zvukových záznamov a využívať ďalšie oprávnenia podľa zákona o súkromnej bezpečnosti.

64. Kontrola činnosti je naopak kontrolou jednoduchšou, ktorú môžu vykonávať nielen zástupcovia Ministerstva vnútra SR a krajských riaditeľstiev PZ, ale všetci príslušníci Policajného zboru a tiež príslušníci Vojenskej polície v rámci ich miestnej príslušnosti. Počas kontroly činnosti ide najmä o kontrolu samotného výkonu strážnej služby, detektívnej služby, prípadne odbornej prípravy a poradenstva na chránených objektoch, verejných zhromaždeniach, počas hľadania osôb, počas kurzov SBS atď.... Policajti na chránených objektoch kontrolujú: evidencie vedené podľa zákona (evidencia zásahov, evidencia služieb a inšpekčná kniha dozoru - policajti sú oprávnení do týchto evidencií zapisovať, nie je to však ich povinnosť robiť do nich napr. zápis o kontrole a pod.), požitie alkoholických nápojov, prípadne iných omamných a psychotropných látok, či osoba je držiteľom preukazu odbornej spôsobilosti a či ho má pri sebe, či osoba nosí identifikačný preukaz spôsobom ako ustanovuje zákon a či je bezpečnostná služba vykonávaná v súlade so zákonom.

65. Inšpektorát práce Prešov zdôraznil, že za knihu služieb, ktorá bola nafotená inšpektorom práce v deň výkonu inšpekcie práce za prítomnosti príslušníkov Policajného zboru, odboru SBS Prešov bol zamestnávateľ pokutovaný z dôvodov porušenia predpisov týkajúcich sa vedenia evidencie služieb, a preto Inšpektorát práce Prešov považoval túto evidenciu - knihu služieb za relevantnú pre výkon inšpekcie práce, ktorá bola zaistená a prefotená v deň výkonu inšpekcie práce. Za relevantnú považoval Inšpektorát práce Prešov prefotenú knihu služieb aj z toho dôvodu, že dňa 27.02.2017 sa pri prvom výkone inšpekcie práce do nej podpísali zamestnanci C. O. a Ing. M. V.. Uvedené navyše vyvracia záver účastníka konania o tom, že ofotená kniha služieb patrí už neexistujúcej firme.

66. Podľa § 3 ods. 2 Zákonníka práce, pracovnoprávne vzťahy zamestnancov súkromných bezpečnostných služieb sa spravujú týmto zákonom, ak osobitný predpis neustanovuje inak. Osobitným predpisom je zákon č. 473/2005 Z.z. V ust. § 56 ods. 1 písm. d) - povinnosti prevádzkovateľa strážnej služby citovaného zákona je uvedené, že prevádzkovateľ strážnej služby je povinný viesť evidenciu

služieb podľa jednotlivých chránených objektov a činností podľa odseku 5. Vyhláška č. 634/2005 Z.z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona č. 473/2005 Z.z., podrobnejšie upravuje v ust. § 19 ods. 1 evidenciu služieb, v zmysle ktorého prevádzkovateľ strážnej služby alebo prevádzkovateľ detektívnej služby v evidencii služieb uvedie a) dátum služby, druh služby v členení podľa § 3 alebo § 4 písm. c) zákona č. 473/2005 Z.z., časové vymedzenie služby (hodina, minúty od-do), b) miesto výkonu služby (adresa chráneného objektu, chránenej osoby, strážneho stanoviska, miesto zdržiavania sa chránenej osoby), c) priezvisko, meno, titul a číslo identifikačného preukazu osoby poverenej výkonom fyzickej ochrany alebo pátrania. V zmysle ust. § 19 ods. 2 Vyhlášky č. 634/2005 Z.z. - prevádzkovateľ strážnej služby alebo prevádzkovateľ detektívnej služby, alebo nimi poverená osoba vyplní údaje uvedené v odseku 1 najmenej 6 hodín pred začatím výkonu služby. Ak dôjde k zmene údajov uvedených v odseku 1 písm. c), zmenu vyznačí ihneď po tom, čo zmena nastala, tak aby pôvodné údaje zostali čitateľné. Na základe uvedeného danú problematiku - vedenie evidencie služieb - upravuje osobitný predpis, a teda v danom prípade pri zisťovaní skutkového stavu veci Inšpektorát práce Prešov vychádzal z ofotenej knihy evidencie služieb vedenej na objekte: Regionálny sklad R,052 53 Petrovany 585, ktorá bola nafotaná inšpektorom práce v deň výkonu inšpekcie práce za prítomnosti príslušníkov Policajného zboru odboru SBS, Prešov, nakoľko táto evidencia odzrkadľuje reálny výkon práce zamestnancov, a nie z evidencie služieb predloženej zamestnávateľom na základe vyžiadania inšpektorom práce. Za správnosť vedenia evidencie služieb zodpovedá prevádzkovateľ strážnej služby.

67. Správny orgán prvého stupňa mal za preukázané, že k porušeniu ustanovenia § 224 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 228a ods. 4 Zákonníka práce došlo, pri svojom konaní a rozhodovaní vychádzal z listinných dôkazov, ktoré tvoria spisovú zložku a to z knihy evidencie služieb, ktorá bola nafotaná inšpektorom práce v deň výkonu inšpekcie práce za prítomnosti príslušníkov Policajného zboru, odboru SBS, Prešov a jednoznačne potvrdzuje spáchaný správny delikt zo strany účastníka konania. Inšpektorát práce Prešov v začatom správnom konaní, ako aj vo výroku rozhodnutia v predmetnom nedostatku pozmenil v prípade zamestnanca C. O. v období XX/XXXX do 27.02.2017 zúčtované hodiny, namiesto 20 hodín má byť 18 hodín. Uvedenú opravu vykonal z dôvodu predloženého mzdovému listu dotknutého zamestnanca za obdobie 10/2016 až 02/2017.

68. Inšpektorát práce Prešov po preštudovaní spisu a zistenia skutkového stavu veci vydal skoršie rozhodnutie č.k.: XXX/XXXX-R zo dňa 17.10.2017, ktorým uložil účastníkovi konania pokutu vo výške 9 000,- €. Toto rozhodnutie bolo preukázateľne doručené účastníkovi konania dňa 20.10.2017. Odvolanie bolo účastníkom konania podané na poštovú prepravu dňa 31.10.2017 a doručené Inšpektorátu práce Prešov dňa 03.11.2017 v dvoch rovnopisoch. Dňa 01.12.2017 bolo v zmysle § 57 ods. 2 Správneho poriadku toto odvolanie účastníka konania, spolu so spisovým materiálom odstúpené odvolaciemu orgánu. V odvolaní účastník konania argumentoval obdobne ako pri začatí správneho konania neprípustnosťou zohľadnenia inšpektorom práce prefotenej evidencie, poukázaním na postup inšpektora práce v rozpore s § 13 ods. 2 zákona o inšpekcii práce, ku ktorému malo dôjsť v dôsledku neakceptovania účastníkom konania predloženej evidencie pracovného času zamestnancov. V odvolaní účastník konania namietal, že pokuta udelená zo strany iného orgánu štátnej správy - Policajného zboru odporuje zásadám správneho konania, nakoľko za ten istý delikt nemožno udeliť pokutu viacnásobne.

69. Dňa 27.02.2018 bolo na Inšpektorát práce Prešov doručené právoplatné rozhodnutie Národného inšpektorátu práce č. PO/F./XXXX/XXXX, O-XXX/XXXX zo dňa 02.02.2018 vo veci odvolania účastníka konania: Security Holding s.r.o., Žilina proti rozhodnutiu Inšpektorátu práce Prešov č.k.: XXX/XXXX-R, S/XXXX/XXX/XXXXXX/XX zo dňa 17.10.2017 o uložení pokuty vo výške 9 000,- €, ktorým napadnuté rozhodnutie Inšpektorátu práce Prešov zrušil a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie. Odvolací orgán dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie tak, ako je koncipované, vykazuje znaky nezákonného rozhodnutia, a to vzhľadom na nedostatočné odôvodnenie výšky sankcie, ktorá bola účastníkovi konania za zistený nedostatok na úseku pracovnoprávných vzťahov uložená. Odvolací orgán poznamenal, že správny orgán sa musí vyrovnáť so všetkými hľadiskami pre uloženie pokuty. Uviedol, že inšpektorát práce sa pri odôvodňovaní sankčného postihu účastníka konania obmedzil iba na vymenovanie zohľadňovaných kritérií bez toho, aby sa s nimi vyčerpávajúcym spôsobom vysporiadal. Poznamenal, že síce nespochybňuje to, že finančný postih účastníka konania je vzhľadom na existujúci následok porušenia povinnosti iba minimálny, avšak zastáva názor, že aj pokuta uložená pri spodnej hranici sadzby musí byť odôvodnená nakoľko, aby mala silu presvedčiť účastníka o správnosti takéhoto postupu a ďalšie preskúmajúce orgány o jej primeranosti vo vzťahu k charakteru pochybenia účastníkom konania. Správny orgán prvého stupňa len všeobecným spôsobom odkázal na celkovú sumu

nevyplatených odmien dotknutým zamestnancom bez toho, aby priblížil závažnosť nedostatku a jeho následkov tak, ako to od neho požaduje dikcia § 19 ods. 6 písm. a) zákona o inšpekcii práce v spojitosti s ustálenou judikatúrou. Pokiaľ ide o ďalšie zohľadňované zákonné kritériá, z napadnutého rozhodnutia vôbec nie je zrejmé, akú váhu na účely sankcionovania zohráva veľkosť účastníka konania ako zamestnávateľa, či deklarovaná ojedinelosť výskytu nedostatku, ktoré inšpektorát práce v odôvodnení svojho rozhodnutia ako relevantné spomenul, avšak nijako bližšie nekonkretizoval. Odvolací orgán zastáva názor, že bez ozrejmenia úvah vedúcich inšpektorát práce ku konštatovaniu ojedinelosti vzniku sankcionovaného nedostatku nemožno nemať pochybnosti o správnosti aplikácie predmetného kritéria na prejednávany prípad, najmä ak vezme do úvahy fakt, že vytýkané nevyplatenie odmeny za skutočne odpracované hodiny sa netýkalo jedného zamestnanca, ani jedného mesiaca v kalendárnom roku, (taktiež odvolací orgán upriamil pozornosť na nesprávnosť vo vymedzení času trvania protiprávneho stavu, z popisu skutku je zjavné, že sa účastník konania predmetného pochybenia nedopúšťal „minimálne v období 11/2016 až 08/2017“ tak, ako je to uvedené v odôvodnení rozhodnutia) a v protokole nebolo konštatované ako jediný zistený nedostatok, čo by eventuálne zakladalo dôvod pre vyvodenie záveru o ojedinelom výskute predmetného porušenia. Národný inšpektorát práce dospel k záveru, že v prejednávanom prípade existuje legitímny dôvod na to, aby bolo rozhodnutie prvostupňového orgánu ako nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov vo vzťahu k výške uloženej pokuty zrušené a vec vrátená inšpektorátu práce s tým, že v ďalšom konaní bude ako správny orgán prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho orgánu. Inšpektorát práce v novom rozhodnutí opätovne presne popíše skutok vykazujúci znaky správneho deliktu, ten subsumuje pod príslušné hmotnoprávne ustanovenie a svoje úvahy vedúce k uloženiu pokuty, no najmä k určeniu jej výšky, náležite odôvodní tak, ako to prikazuje dikcia § 47 ods. 3 Správneho poriadku.

70. V súlade s ust. § 59 ods. 3 Správneho poriadku Inšpektorát práce Prešov ako prvostupňový orgán pokračoval v začatom správnom konaní a vydal nové rozhodnutie dňa 10.04.2018 č.k.: P: XXX/XXXX-RX, v ktorom postupoval podľa pokynov odvolacieho orgánu, vysporiadal sa so všetkými hľadiskami pre uloženie pokuty v zmysle § 19 ods. 6 zákona o inšpekcii práce. Zhodnotil dopad kritérií na určenie výšky pokuty a osobitne odôvodnil dopad pokuty s ohľadom na veľkosť zamestnávateľa, odôvodnil charakter zisteného nedostatku, pozmenil dobu trvania protiprávneho stavu tak, aby bol súlad medzi výrokovou časťou rozhodnutia a odôvodnením.

71. Prvostupňový správny orgán v odôvodnení rozhodnutia argumentoval, že povinnosti zamestnávateľa vyplývajú predovšetkým zo všeobecne záväzných právnych predpisov, konkrétne z ust. § 224 ods. 2 písm. c) a § 228a ods. 4 Zákonníka práce. Poukázal, že počas inšpekcie práce boli predložené dohody o pracovnej činnosti zamestnancov: dohoda o pracovnej činnosti zamestnanca Ing. S. F. zo dňa 23.01.2017, v ktorej bolo dohodnuté, že odmena je splatná pozadu za mesačné obdobie, posledný deň nasledujúceho kalendárneho mesiaca; dohoda o pracovnej činnosti zamestnanca Y. Q. zo dňa 10.06.2016, v ktorej bolo dohodnuté, že odmena je splatná pozadu za mesačné obdobie, posledný deň nasledujúceho kalendárneho mesiaca; dohoda o pracovnej činnosti zamestnanca Ing. M. V. zo dňa 06.02.2017, v ktorej bolo dohodnuté, že odmena je splatná pozadu za mesačné obdobie, posledný deň nasledujúceho kalendárneho mesiaca; dohoda o pracovnej činnosti zamestnanca U. L. zo dňa 31.12.2015, v ktorej bolo dohodnuté, že odmena je splatná pozadu za mesačné obdobie, posledný deň nasledujúceho kalendárneho mesiaca; dohoda o pracovnej činnosti zamestnanca R. U. zo dňa 31.12.2015, v ktorej bolo dohodnuté, že odmena je splatná pozadu za mesačné obdobie, posledný deň nasledujúceho kalendárneho mesiaca; dohoda o pracovnej činnosti zamestnanca E. U. zo dňa 27.05.2016, v ktorej bolo dohodnuté, že odmena je splatná pozadu za mesačné obdobie, posledný deň nasledujúceho kalendárneho mesiaca; dohoda o pracovnej činnosti zamestnanca C. O. zo dňa 06.05.2016, v ktorej bolo dohodnuté, že odmena je splatná pozadu za mesačné obdobie, posledný deň nasledujúceho kalendárneho mesiaca. Podľa ofotenej Knihy evidencie služieb inšpektorom práce za prítomnosti príslušníkov Policajného zboru odboru SBS, Prešov vyplynulo, že zamestnanec Ing. S. F. v období 01/2017 mal odpracovaných 60 hodín a podľa mzdového listu za obdobie 01/2017 - 02/2017 vyplynulo, že dotknutý zamestnanec mal zúčtovaných 6 hodín, v období 02/2017 mal odpracovaných 168 hodín a podľa vyššie uvedeného mzdového listu mal zúčtovaných 16 hodín. Podľa ofotenej Knihy evidencie služieb inšpektorom práce za prítomnosti príslušníkov Policajného zboru odboru SBS, Prešov vyplynulo, že zamestnanec Y. Q. v období 10/2016 od 12.10.2016 mal odpracovaných 120 hodín a podľa mzdového listu za obdobie 10/2016 - 01/2017 vyplynulo, že mal dotknutý zamestnanec zúčtovaných 20 hodín, v období 11/2016 mal odpracovaných 180 hodín a podľa vyššie uvedeného mzdového listu mal zúčtovaných 20 hodín, v období 12/2016 mal odpracovaných 180 hodín a podľa vyššie

uvedeného mzdového listu mal zúčtovaných 20 hodín a v období 01/2017 mal odpracovaných 132 hodín a podľa mzdového listu mal zúčtovaných 16 hodín. Podľa ofotenej Knihy evidencie služieb inšpektorom práce za prítomnosti príslušníkov Policajného zboru odboru SBS, Prešov vyplynulo, že zamestnanec Ing. M. V. v období 02/2017 do 27.02.2017 mal odpracovaných 132 hodín a podľa mzdového listu za obdobie 02/2017 vyplynulo, že dotknutý zamestnanec mal zúčtovaných 14 hodín. Podľa ofotenej Knihy evidencie služieb inšpektorom práce za prítomnosti príslušníkov Policajného zboru odboru SBS, Prešov vyplynulo, že zamestnanec U. L. v období 10/2016 od 12.10.2016 mal odpracovaných 132 hodín a podľa mzdového listu za obdobie 10/2016 - 02/2017 vyplynulo, že mal dotknutý zamestnanec zúčtovaných 22 hodín, v období 11/2016 mal odpracovaných 180 hodín a podľa vyššie uvedeného mzdového listu mal zúčtovaných 20 hodín, v období 12/2016 mal odpracovaných 192 hodín a podľa vyššie uvedeného mzdového listu mal zúčtovaných 20 hodín, v období 01/2017 mal odpracovaných 156 hodín a podľa mzdového listu mal zúčtovaných 20 hodín a v období 02/2017 do 27.02.2017 mal odpracovaných 96 hodín a podľa mzdového listu mal zúčtovaných 20 hodín. Podľa ofotenej Knihy evidencie služieb inšpektorom práce za prítomnosti príslušníkov Policajného zboru odboru SBS, Prešov vyplynulo, že zamestnanec R. U. v období 10/2016 od 12.10.2016 mal odpracovaných 132 hodín a podľa mzdového listu za obdobie 10/2016 - 02/2017 vyplynulo, že mal dotknutý zamestnanec zúčtovaných 20 hodín, v období 11/2016 mal odpracovaných 180 hodín a podľa vyššie uvedeného mzdového listu mal zúčtovaných 20 hodín, v období 12/2016 mal odpracovaných 180 hodín a podľa vyššie uvedeného mzdového listu mal zúčtovaných 22 hodín, v období 01/2017 mal odpracovaných 156 hodín a podľa mzdového listu mal zúčtovaných 20 hodín a v období 02/2017 do 27.02.2017 mal odpracovaných 96 hodín a podľa mzdového listu mal zúčtovaných 18 hodín. Podľa ofotenej Knihy evidencie služieb inšpektorom práce za prítomnosti príslušníkov Policajného zboru odboru SBS, Prešov vyplynulo, že zamestnanec E. U. v období 10/2016 od 12.10.2016 mal odpracovaných 108 hodín a podľa mzdového listu za obdobie 10/2016 - 02/2017 vyplynulo, že mal dotknutý zamestnanec zúčtovaných 20 hodín, v období 11/2016 mal odpracovaných 180 hodín a podľa vyššie uvedeného mzdového listu mal zúčtovaných 20 hodín, v období 12/2016 mal odpracovaných 192 hodín a podľa vyššie uvedeného mzdového listu mal zúčtovaných 20 hodín, v období 01/2017 mal odpracovaných 180 hodín a podľa mzdového listu mal zúčtovaných 20 hodín a v období 02/2017 do 27.02.2017 mal odpracovaných 60 hodín a podľa mzdového listu mal zúčtované 4 hodiny. Podľa ofotenej Knihy evidencie služieb inšpektorom práce za prítomnosti príslušníkov Policajného zboru odboru SBS, Prešov vyplynulo, že zamestnanec C. O. v období 10/2016 od 12.10.2016 mal odpracovaných 108 hodín a podľa mzdového listu za obdobie 10/2016 - 02/2017 vyplynulo, že mal dotknutý zamestnanec zúčtovaných 20 hodín, v období 11/2016 mal odpracovaných 168 hodín a podľa vyššie uvedeného mzdového listu mal zúčtovaných 20 hodín, v období 12/2016 mal odpracovaných 192 hodín a podľa vyššie uvedeného mzdového listu mal zúčtovaných 20 hodín, v období 01/2017 mal odpracovaných 204 hodín a podľa mzdového listu mal zúčtovaných 20 hodín a v období 02/2017 do 27.02.2017 mal odpracovaných 204 hodín a podľa mzdového listu mal zúčtovaných 18 hodín. Z uvedeného teda vyplýva, že zamestnávateľ nevyplatil zamestnancom pracujúcim na dohodu o pracovnej činnosti odmenu za skutočne odpracované hodiny. Týka sa to týchto zamestnancov Ing. S. F. v období 01/2017 odpracovaných 60 hodín, zúčtovaných 6 hodín a v období 02/2017 odpracovaných 168 hodín, zúčtovaných 16 hodín, Y. Q. v období 10/2016 od 12.10.2016 odpracovaných 120 hodín, zúčtovaných 20 hodín, v období 11/2016 odpracovaných 180 hodín, zúčtovaných 20 hodín, v období 12/2016 odpracovaných 180 hodín, zúčtovaných 20 hodín a v období 01/2017 odpracovaných 132 hodín, zúčtovaných 16 hodín. Ing. M. V. v období 02/2017 do 27.02.2017 odpracovaných 132 hodín, zúčtovaných 14 hodín. U. L. v období 10/2016 od 12.10.2016 odpracovaných 132 hodín, zúčtovaných 22 hodín, v období 11/2016 odpracovaných 180 hodín, zúčtovaných 20 hodín, v období 12/2016 odpracovaných 192 hodín, zúčtovaných 20 hodín, v období 01/2017 odpracovaných 156 hodín, zúčtovaných 20 hodín a v období 02/2017 do 27.02.2017 odpracovaných 96 hodín, zúčtovaných 20 hodín, R. U. v období 10/2016 od 12.10.2016 odpracovaných >32 hodín, zúčtovaných 20 hodín, v období 11/2016 odpracovaných 180 hodín, zúčtovaných 20 hodín, v období 12/2016 odpracovaných 180 hodín, zúčtovaných 22 hodín, v období 01/2017 odpracovaných 156 hodín, zúčtovaných 20 hodín a v období 02/2017 do 27.02.2017 odpracovaných 96 hodín, zúčtovaných 18 hodín. E. U. v období 10/2016 od 12.10.2016 odpracovaných 108 hodín, zúčtovaných 20 hodín, v období 11/2016 odpracovaných 180 hodín, zúčtovaných 20 hodín, v období 12/2016 odpracovaných 92 hodín, zúčtovaných 20 hodín, v období 01/2017 odpracovaných 180 hodín, zúčtovaných 120 hodín a v období 02/2017 do 27.02.2017 odpracovaných 60 hodín, zúčtované 4 hodiny, C. O. v období 10/2016 od 12.10.2016 odpracovaných 108 hodín, zúčtovaných 20 hodín, v období 11/2016 odpracovaných 168 hodín, zúčtovaných 20 hodín, v období 12/2016 odpracovaných 192 hodín, zúčtovaných 20 hodín, v období 01/2017 odpracovaných 204 hodín, zúčtovaných 20 hodín a v období 02/2017 do 27.02.2017

odpracovaných 204 hodín, zúčtovaných 18 hodín, čo je v rozpore s ustanovením § 224 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 228a ods. 4 Zákonníka práce. Inšpektorát práce Prešov má nedostatok úplne a riadne preukázaný na základe Knihy evidencie služieb, ktorá bola nafotená inšpektorom práce v deň výkonu inšpekcie práce za prítomnosti príslušníkov Policajného zboru odboru SBS, Prešov a ktorá jednoznačne potvrdzuje spáchaný správny delikt zo strany účastníka konania. Inšpektorát práce Prešov uviedol, že porušenie povinnosti, za ktoré správny orgán ukladá pokutu, patrí medzi správne delikty postihované bez ohľadu na zavinenie, kle o tzv. objektívnu zodpovednosť, pri ktorej správny orgán preukazuje len porušenie právnej povinnosti zo strany účastníka konania, a nie zavinenie. Je toho názoru, že nevyplatenie odmien dotknutým zamestnancom za skutočne odpracované hodiny, je finančným poškodením zamestnancov a porušením jednej zo základných čŕt pracovnoprávneho vzťahu charakterizovaného výkonom závislej práce zamestnancami, podľa pokynov zamestnávateľa a za odplatu.

72. Prvostupňový správny orgán uložil pokutu podľa § 19 zákona o inšpekcii práce. Pri rozhodovaní o výške pokuty správny orgán prihliadol na závažnosť zisteného porušenia povinností a závažnosť ich následkov. Porušenie ust. § 224 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 228a ods. 4 Zákonníka práce hodnotil ako závažné. V danom prípade sa jedná o minimálnu a základnú povinnosť zamestnávateľa zaplatiť zamestnancom za vykonanú prácu odmenu. Celková suma nevyplatených odmien zamestnancom predstavuje sumu cca 8 925,- €, a preto Inšpektorát práce Prešov uložil pokutu vo výške 9 000,- €, aby pokuta bola primeraná zistenému skutkovému stavu. Pokuta v nižšej sume by nepôsobila v danom prípade na účastníka konania výchovne. Tento nedostatok sa týkal nevyplatenia odmien 7 zamestnancom za skutočne odpracované hodiny. Príťažujúcou okolnosťou pri rozhodovaní o výške pokuty bola skutočnosť, že tento nedostatok sa týkal 7 zamestnancov a doba trvania protiprávneho stavu bola od 11/2016 (za mesiac 10/2016 zamestnávateľ nevyplatil odmenu za skutočne odpracované hodiny) až 02/2017 (za mesiac 02/2017 zamestnávateľ nevyplatil odmenu za skutočne odpracované hodiny), uvedené vyhodnotil v prospech vyššej pokuty. Počet zamestnancov v čase výkonu inšpekcie práce bol 49, ide o veľkého zamestnávateľa, čo je hodnotené v prospech vyššej pokuty, teda pokuta určite výrazne negatívne nezasiahne do chodu účastníka konania, pokuta v nižšej sume by nespĺnila v danom prípade výchovnú funkciu. Účastník konania rizikové pracovisko neprevádzkuje, preto je toto kritérium pre určenie výšky pokuty irelevantné. Počet nelegálne zamestnaných fyzických osôb nebol zohľadňovaný, nakoľko pri výkone inšpekcie práce nebolo zistené porušenie zákona č. 82/2005 Z.z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní. Správny orgán zohľadňoval, že sa v prípade porušenia § 224 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 228a ods. 4 Zákonníka práce nejedná o ojedinelý výskyt nedostatku, nakoľko sa týka 7 zamestnancov a uvedený nedostatok sa týkal piatich mesiacov, pričom tieto skutočnosti boli hodnotené v prospech vyššej pokuty. Správny orgán prihliadal aj na tú skutočnosť, že sa nejedná o opakované zistenie toho istého nedostatku. Bolo prihliadnuté aj na to, že zamestnávateľ spolupracoval pri výkone inšpekcie práce s inšpektormi práce a predložil požadované dokumenty. Tieto skutočnosti vyhodnotil Inšpektorát práce Prešov ako poľahčujúce okolnosti. Inšpektorát práce Prešov vzal do úvahy aj čas trvania protiprávneho stavu (obdobie porušenia povinností vyplývajúcich z predpisov uvedených v § 2 ods. 1 písm. a) prvom bode zákona o inšpekcii práce - pracovnoprávne vzťahy) a preto uložil pokutu v dolnej hranici v rámci zákonom stanovenej sadzby. Trvanie protiprávneho stavu bolo minimálne v období 11/2016 až 02/2017, tak ako to bolo uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia. Inšpektorát práce Prešov ustálil výšku pokuty na sumu 9 000,- €. Takto vyvodená sankcia nielenže zodpovedá významu chráneného záujmu, ale neodporuje ani zásade premietnutej v § 3 ods. 5 Správneho poriadku. Inšpektorát práce Prešov svoju diskrečnú právomoc použil v rámci zákonného rámca (pokuta bola uložená vo výške 9 000,- €, maximálne možno uložiť pokutu až do výšky 100 000,- €). z tohto rámca nijakým spôsobom nevybočil, inštitút správnej úvahy nezneužil, svoje rozhodnutie dostatočným spôsobom zdôvodnil, správna úvaha pri tejto výške bola použitá v súlade so zákonom o inšpekcii práce. Uloženie pokuty vo vyššej výške by bolo neúčelné a neúčinné. Výška pokuty 9 000,- € je citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, splní svoj účel a nemá likvidačný charakter. Pokuta je teda zaťažujúca, ale nie likvidačná. Prvostupňový správny orgán zároveň zhodnotil vo výške skutočnosť, že ide o kontrolovaný objekt účastníka konania, ktorý sa nachádza v regióne s vysokým percentom nezamestnanosti. Ukladaný postih bude zároveň motivovať účastníka konania k vyššej opatrnosti a pozornosti i k väčšej zodpovednosti. Inšpektorát práce Prešov uložením pokuty vo výške 9 000,- € sledoval jej výchovný význam, ktorý musí mať silu odradiť od nezákonného postupu aj iné právnické osoby a subjekty, ktoré sú nositeľmi rovnakých zákonných povinností. Výchovná úloha pokuty má spočívať vo zvýšení záujmu účastníka konania na systematickom pôsobení v oblasti dodržiavania Zákonníka práce s cieľom predchádzať porušovaniu predpisov.

73. Správny súd preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie a postup orgánov verejnej správy nielen v rozsahu žalobných námietok, ale aj mimo žalobných bodov posudzujúc, či v konaní nie sú vady uvedené v § 195 písm. a) až e) SSP. Súd žiadne z tam vymenovaných dôvodov, kedy súd nie je viazaný rozsahom žaloby, nezistil. Naopak, má jednoznačne za to, že zistenie skutkového stavu bolo dostačujúce na riadne posúdenie veci, že skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia je v súlade s administratívnym spisom. Nedošlo ani k uplynutiu prekluzívnej lehoty, v ktorej bolo možné vyvodiť zodpovednosť za správny delikt, lehota bola dodržaná. Súd nezistil porušenie žiadnych zásad trestného konania podľa Trestného poriadku. Taktiež boli dodržané zásady ukladania trestov.

74. Správny súd sa stotožnil so zisteným skutkovým stavom a právnym posúdením veci inšpektorátom práce aj žalovaným. Zdôrazňuje, že v prvostupňovom rozhodnutí inšpektorátu práce v jeho výrokovej časti je uvedené zákonné ustanovenie, ktorého porušenia sa žalobca dopustil (§ 2 ods. 1 písm. a) prvý bod zákona o inšpekcii práce, konkrétne za porušenie § 224 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 228a ods. 4 Zákonníka práce). V skutkovej veci sú identifikovaní zamestnanci žalobcu ako aj časové obdobie, za ktoré žalobca nevyplatil zamestnancom pracujúcim na dohodu o pracovnej činnosti odmenu za skutočne odpracované hodiny.

75. Správny súd zdôrazňuje, že rozhodnutia správnych orgánov oboch inštancií tvoria jeden celok (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Asan/2/2016 zo dňa 27.03.2019).

76. Pokiaľ žalobca považoval uloženú pokutu za neproporcionálnu a žiadal správny súd, aby tento využil svoje moderačné oprávnenie. Správny súd poukazuje na znenie ustanovenia § 198 ods. 2 SSP, podľa ktorého správny súd môže podľa ods. 1 rozhodnúť len tak, ako mohol podľa osobitného predpisu rozhodnúť orgán verejnej správy. V predmetnej veci bola pokuta za správny delikt uložená v rámci dolnej hranice zákonného rozpätia, preto tento návrh na uplatnenie moderačného oprávnenia považoval za bezpredmetný nemajúci oporu v citovanom procesnom ustanovení.

77. Z vyššie citovaného ustanovenia § 19 ods. 1 písm. a) zákona o inšpekcii práce vyplýva, že inšpektorát práce je oprávnený uložiť pokutu zamestnávateľovi za porušenie povinností vyplývajúcich z tohto zákona, z predpisov uvedených v § 2 ods. 1 písm. a) prvom bode až treťom bode, šiestom bode a ôsmom bode alebo za porušenie záväzkov vyplývajúcich z kolektívnych zmlúv až do 100 000 eur.

78. Správny súd dáva do pozornosti skutočnosť, že ukládanie pokút za správne delikty sa uskutočňuje v rámci úvahy správneho orgánu (diskrečná právomoc), zákonom dovoleného rozhodovacieho procesu, v ktorom správny orgán v zákonom stanovených medziach uplatňuje svoju právomoc a určí výšku sankcie, pričom použitie správnej úvahy musí byť v súlade so zásadami logického uvažovania a rozhodnutie, ktoré je výsledkom tohto procesu (uváženia) musí byť aj náležite odôvodnené (Najvyšší súd SR sp.zn.8Sžo/163/2010, R 90/2012).

79. Pre súd je potom v súlade s § 27 ods. 2 a 3 SSP rozhodujúce, či také rozhodnutie vydané na základe zákonom povolenej úvahy nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom, pričom neposudzuje účelnosť, hospodárnosť a vhodnosť rozhodnutia správneho orgánu. Na podporu tejto argumentácie správny súd poukazuje na právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyjadrený v uznesení sp. zn. 6Sžo 227/2010 zo dňa 26.10.2011... „ Odôvodnenie rozhodnutia správneho orgánu je jeho obsahovou náležitosťou, ktorá plní viacero funkcií. Jednak má presvedčiť účastníkov o správnosti postupu správneho orgánu a jednak o zákonnosti jeho rozhodnutia. Hodnotenie dôkazov je ovládané zásadou voľného hodnotenia dôkazov ako procesu, pri ktorom na základe logických úsudkov a zvážení všetkých dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia, a preto skutočnosti, ku ktorým správny orgán dospel na základe voľnej úvahy, treba v rozhodnutí dostatočne odôvodniť, aby bolo zrejmé, čo bolo podkladom rozhodnutia, ako sa zhodnotili vykonané dôkazy ako aj hodnotenie týchto dôkazov. V tejto svojej povinnosti je správny orgán limitovaný len všeobecnými vymedzeniami zákonných podmienok, ktoré predstavujú hranicu voľnej úvahy. Pre súd je potom v súlade s ustanovením § 245 ods. 2 O. s. p. rozhodujúce, či také rozhodnutie vydané na základe zákonom povolenej úvahy nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom, pričom neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia... Nie je nevyhnutné, aby sa správny orgán zaoberal každou vznesenou námietkou, avšak musí byť z neho zrejmé, na základe čoho dospel k právnemu záveru vo svojom rozhodnutí“.

80. Správny súd nemal možnosť použiť sankčnú moderáciu v zmysle ustanovenia § 198 SSP, keďže neboli splnené zákonné predpoklady pre zmenu rozhodnutia o druhu a výške sankcie, pre zmenu rozhodnutia v rozsahu nahradenia uloženej sankcie upustením od potrestania (ods. 1). Správny súd môže totiž rozhodnúť v rámci sankčnej moderácie len v rámci takých limitov, ako mohol rozhodnúť orgán verejnej správy podľa osobitného predpisu (§ 198 ods. 2 SSP).

81. V tomto smere správny súd poukazuje aj na judikatúru Najvyššieho správneho súdu Českej republiky, ktorá má právny argumentačný význam aj v prejednávanej veci pod sp. zn. 6As/48/2007, kde uviedol: „súd môže od uloženia trestu upustiť výlučne v medziach zákonom dovolených“ (§ 78 ods. 2 Českého správneho rádu soudního), takže pokiaľ § 22 ods. 12 českého zákona o priestupkoch neumožňuje od uloženia sankcie podľa § 22 ods. 4 českého zákona o priestupkoch upustiť, je nesprávne rozhodnutie súdu, ktorý v uvedenom prípade od uloženia sankcie upustil.

82. Najvyšší správny súd Českej republiky v rozhodnutí sp. zn. 1Afs/1/2012, publikovanom v zbierke rozhodnutí Najvyššieho správneho súdu pod č. 2671/2012 uviedol:

I. „Český súdny správny poriadok umožňuje správne súdu zohľadniť hľadisko primeranosti sankcie iba v situácii, kde je súd podľa § 78 ods. 2 Českého správneho súdneho poriadku na návrh žalobcu oprávnený právomocou nahradiť správne uváženie a výšku uloženej sankcie moderovať a zároveň je správnym orgánom uložená sankcia zjavne neprimeraná.

II. Priestor pre zohľadnenie primeranosti ukladanej sankcie podľa § 78 ods. 1 Českého správneho súdneho poriadku by bol daný iba vtedy, pokiaľ by vytykaná neprimeranosť mala kvalitu nezákonnosti, t. j. v prípade, že by správny orgán vybočil zo zákonných mantinelov pri ukladaní pokuty, jeho hodnotenie kritérií pre uloženie pokuty by postrádalo logiku, správny orgán by nevzal do úvahy všetky zákonné kritéria, uložená pokuta by bola likvidačná a podobne.“

83. K tomuto správny súd uvádza, že vyššie uvedené judikáty českého Najvyššieho správneho súdu majú právny argumentačný význam aj v prejednávanej veci. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že uložená pokuta vo výške 9 000 eur bola uložená pri dolnej hranici pokuty ako pokuta v zásade minimálna (keďže citované sankčné ustanovenie za uvedený správny delikt umožňuje uložiť pokutu až do výšky 100 000 eur), takže bola uložená ako primeraná pokuta. Ďalej správny orgán nemal možnosť upustiť od uloženia sankcie a výšku uloženej pokuty riadne vo svojom rozhodnutí aj zdôvodnil tým, že zohľadnil aspekt sankčného a preventívneho účelu pokuty. S uvedeným sa správny súd v plnom rozsahu stotožnil.

84. Správny súd poukazuje aj na konštantnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. rozsudok zo dňa 21.01.2009 vo veci García Ruiz proti Španielsku, rozsudok zo dňa 19.04.1994 vo veci Van de Hurk proti Holandsku) a Ústavného súdu Slovenskej republiky (napr. vo veciach vedených pod sp.zn. III. ÚS 209/04, III. ÚS 95/06, III. ÚS 260/06), podľa ktorých nie je potrebné, aby bola daná podrobná odpoveď na každú vznesenú námietku, ale je vždy potrebné podľa povahy veci reagovať v odôvodnení rozhodnutia na zásadnú a relevantnú námietku.

85. Správny súd dáva do pozornosti zásadu, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „práva patria bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým) teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením, či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod. To platí obdobne aj o využívaní zákonných procesných ustanovení.

86. Správny orgán dostatočne a v potrebnom rozsahu zistil skutkový stav a tento správne právne posúdil, rozhodnutie náležite a zrozumiteľne odôvodnil. Nepochybil ani žalovaný, ak po náležitom vysporiadaní sa s odvolacími námietkami žalobcu odvolanie zamietol a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil.

87. Z uvedených dôvodov správny súd žalobu podľa § 190 SSP ako nedôvodnú zamietol.

88. Správny súd považuje za potrebné poukázať na skutočnosť, že právny zástupca žalobcu Advokátska kancelária Hagara-Hagarová, s.r.o., ktorá za žalobcu spísala a podala správnu žalobu žalobcu na

správny súd, písomným podaním zo dňa 15.05.2020 oznámila súdu, že ku dňu 16.12.2019 prestala byť právnym zástupcom žalobcu vo všetkých právnych veciach, v ktorých ho zastupovala. Správny súd vzal uvedú informáciu na vedomie a uznesením zo dňa 27.05.2020 vyzval žalobcu, aby v lehote 10 dní predložil súdu nové plnomocenstvo na zastupovanie advokátom v tomto konaní. Žalobca na výzvu súdu nereagoval. S poukazom na § 49 ods.2 písm. b/ SSP, že žalobca nemusí byť zastúpený advokátom, správny súd vo veci konal a vec samú prejednal v súlade s citovaným ustanovením.

89. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 167 ods. 1 v spojení s § 168 SSP tak, že náhradu trov konania účastníkom nepriznal, žalobca nebol v konaní úspešný a nebol ani naplnený ani dôvod uvedený v § 168 SSP.

90. Toto rozhodnutie prijal senát správneho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť a to v lehote 30 dní od doručenia rozhodnutia krajského súdu oprávnenému subjektu, ktorú je potrebné podať na Krajský súd v Prešove (§ 443 ods. 2 písm. a) v spojení s § 444 ods. 1 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podaných podľa § 57 SSP uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len sťažnostné body), návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 1, 2 SSP).

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie II. stupňa; ak ide o konanie o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d) SSP; ak je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1, 2 SSP).